

[Aksel Larsen.]

ikke, at man ikke på visse områder kan nå til yderligere forbedringer ud over det, den højtærede socialminister har foreslået.

Jeg har hæftet mig ved, at der under debatten fra adskillige sider har været en sådan velvilje over for tanken om overhovedet at slette zonegrænserne. Det foreslås jo nu i ministerens lovforslag, at der i løbet af et par år kun skal eksistere 2 zoner, nemlig hovedstaden og provinskommunerne. Jeg kan ikke se begrundelsen for at ville slå 2 zoner sammen til én, men stadig væk opretholde 2 zoner, altså 2 zoner i stedet for som hidtil 3. Når der er en sådan velvilje, som det også blev udtrykt af retsforbundets ærede ordfører, med hensyn til at få ensartet folke- og invalidepension over hele landet, i alle kommuner, uanset om det er hovedstad, købstæder eller landdistrikter, synes jeg, man skulle benytte denne velvilje til at få den reform gennemført, og jeg henstiller i højeste grad dette til den højtærede socialministers overvejelse, og jeg henstiller det naturligvis også til alle partigruppernes overvejelse.

Hvad angår §§ 5, 6 og 7 om en engangsydelse, der skal afbøde det fald i folke- og invalidepensionen, som er blevet en følge af julipristallet, vil jeg tillade mig at sige, at når man overhovedet kommer med det og i tilslutning hertil med et forslag om en regulering pr. 1. april opad af satserne, er det et udtryk for, at man erkender, at denne pristalsregulering ikke duer. Det burde animere til at nå frem til et principielt andet grundlag, sådan som jeg har talt om det. Men samtidig vil jeg udtrykke ønsket om, at man må få lovforslaget gennemført så betids, at de gamle meget hurtigt kan få disse penge.

Det havde måske været lettere, hvis vi havde haft to lovforslag og ikke ét; i så fald havde man kunnet gennemføre lovforslaget om engangsydelsen hurtigt, meget hurtigt endda, så at man var sikker på, at de gamle fik pengene udbetalt, ja, jeg var

lige ved at sige inden valgdagen, men altså til 1. november. Jeg håber imidlertid, det kan lade sig gøre alligevel, selv om man har koblet ændringerne sammen i ét lovforslag.

Det er, hvad jeg har at sige om lovforslaget; men jeg henstiller til overvejelse, om man ikke, især da jeg ved, at den højtærede socialminister er inde på tanken om, at vi egentlig burde have en helt ny socialreform, burde forberede en overgang til en anderledes omfattende og en anderledes — hvad skal vi sige — velvillig folkepensionering.

Weikop: Så vidt jeg kunne høre fra min plads, forekom det mig, at det ærede medlem fru Ayoë Herbøl blandede spørgsmålet om kronenedskæringer ind i denne debat. Hvis jeg hørte rigtigt — jeg siger, hvis jeg hørte rigtigt — så sagde det ærede medlem fru Ayoë Herbøl, at det konservative folkeparti havde været med til en kronenedskæring. Hvis det er rigtigt opfattet — det er somme tider lidt svært at høre i salen — hvis det ærede medlem fru Ayoë Herbøl har sagt, at det konservative folkeparti har været med til en kronenedskæring, vil jeg gerne spørge det ærede medlem: hvornår har det konservative folkeparti været med til det?

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for en ikke blot venlig, men elskværdig behandling af lovforslaget. Der er sket en påfaldende ændring i oppositionens holdning og stemmeføring, siden vi behandlede det lovforslag vedrørende folkepensionister, der blev lov af 10. juni i år, men det er morsomt at opleve det, der er sket her i dag, dette, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen tilslutter sig mit lovforslag, medens venstre og det konservative folkeparti giver, om ikke overbud, så dog stiller forbedringer i udsigt.

Til det kommunistiske partis ordfører kan jeg sige, at det kommunistiske forslag til ændring i loven medfører forhøjelse af